

MINISTEREN FOR GRØNLAND

København, den 1. juli 1985

Formanden for
folketingets miljø- og planlægningsudvalg,
hr. Jens Steffensen,
Christiansborg,
1218 København K.

Kære formand!

Jeg har med skrivelse af 24. juni 1985 modtaget »Beretning angående hvalfangst« afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 20. juni 1985, hvor udvalgsflertallet afgiver en række henstillinger til regeringen om Danmarks holdning på det kommende IWC-årsmøde.

Som det vides, er der forud for fastlæggelsen af det danske mandat til IWC-årsmødet hvert år foregået en kompliceret forhandling, hvorunder der er sket en afvejning af Danmarks interesser overfor de fangstinteresser vedrørende hvaler og dertil knyttede kulturelle traditioner, som de to hjemmestyrer indenfor riget, Færøerne og Grønland, har. Det er i denne forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at den nationale lovgivningskompetence vedrørende hvaler ligger hos de respektive hjemmestyrer, og at de danske myndigheder bør være varsomme med at internationalisere et spørgsmål og dermed tilsidesætte de respektive hjemmestyrers kompetence. Denne forhandling har fundet sted i maj i år, og det danske forhandlingsmandat er fastlagt i overensstemmelse hermed.

Jeg finder det fuldt rimeligt, at Færøerne og Grønlands hjemmestyrer, i hvis farvande hvalfangsten foregår, således kan gøre deres indflydelse gældende, og jeg ønsker ikke at ændre herpå. Jeg ser imidlertid ikke nogen uforenelighed mellem det således for i år opnåede forhandlingsmandat og de af udvalgsflertallet tilkendegivne grundsynspunkter, således som jeg må forstå dem, jfr. nedenstående.

Når udvalgsflertallet i flere tilfælde tilkendegiver, at der bør arbejdes aktivt for eller imod et bestemt synspunkt, må jeg pege på, at arbejdet indenfor konventionens rammer ikke i alle tilfælde giver medlemslandene det fornødne redskab hertil. Konventionen giver f.eks. ikke Danmark mulighed for at nedlægge veto eller stemme imod et nationalt forskningsprojekt. Ligeledes er pressionsmulighederne overfor de mod moratoriet protesterende lande i IWC-arbejdet begrænset i og med, at nedlæggelse af protest mod en sådan vedtagelse – med den virkning at vedtagelsen ikke er bindende for det protesterende land – er hjemlet ved selve konventionen.

Når det dernæst tilkendegives, at der bør arbejdes aktivt for vedtagelse af eventuelle forslag, der måtte komme op om kommissionens kompetence til at regulere specielt Bairds Beaked Whale, forstår jeg dette som en tilkendegivelse om også generelt at gå ind for IWCs kompetence til at regulere småhvaler.

Jeg må her med udgangspunkt i det i år opnåede forhandlingsresultat bede om forståelse for følgende aspekter i sagen:

Den kyststatskompetence, som havretskonventionen giver staterne, indenfor deres 200 sømil, til at regulere havets levende ressourcer, er som foran nævnt de respektive hjemmestyrers anliggender, og regeringen vil ikke énsidigt, d.v.s. uden disse hjemmestyrers medindflydelse, ved sin holdning i IWC kunne overdrage kompetencen til IWC. Hertil kommer, at vi ikke ud fra en juridisk synsvinkel finder, at en fortolkning af hvalfangstkonventionen, henholdsvis havretskonventionen berettiger dette.